

Banská Bystrica 28. 4. 2022
OZ 201383/II-33-2022

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 29. marca 2019 navrhovateľom POLABSKÉ MLÉKARNY, a. s., Dr. Kryšpína 510, 290 16 Poděbrady, Česká republika, v konaní zastúpeným advokátkou JUDr. Tatianou Brichtovou, Advokátska, patentová a známková kancelária BRICHTA & PARTNERS, Grösslingová 6-8, 811 09 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. OZ 201383/I-12-2019 z 22. februára 2019 vo veci návrhu na zrušenie obrazovej ochrannej známky č. 201383, majiteľa NiKA, s. r. o., Nová 134, 017 01 Považská Bystrica (pred zmenou sídla: Ľudovíta Stárka 2841, 911 05 Trenčín), v konaní zastúpeného spoločnosťou FAJNOR IP, s. r. o., Krasovského 13, 851 05 Bratislava (ďalej „majiteľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 34 ods. 1 písm. a) a § 34 ods. 4 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozhodnutie zn. OZ 201383/I-12-2019 z 22. februára 2019 mení takto:

ochranná známka č. 201383 sa zrušuje pre tovar „tvaroh“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Ochranná známka zostáva v platnosti pre tovary „výrobky z tvarohu v triede 29“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Čiastočné zrušenie ochrannej známky je podľa § 34 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov účinné od 21. decembra 2017.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. OZ 201383/I-12-2019 z 22. februára 2019 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol podľa § 37 ods. 6 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov zamietnutý návrh na zrušenie obrazovej ochrannej známky č. 201383 (ďalej „napadnutá ochranná známka“). Navrhovateľ si návrh, ktorý sa týkal všetkých tovarov, pre ktoré je napadnutá ochranná známka zapísaná v registri, uplatnil podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. Jeho podanie odôvodnil tým, že napadnutá ochranná známka v období viac ako päť po sebe idúcich rokov pred podaním návrhu na zrušenie nebola na území Slovenskej republiky skutočne používaná pre tovary v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, pre ktoré je zapísaná v registri. Na základe uvedeného zastal názor, že napadnutá ochranná známka neplní svoju základnú funkciu a jej existencia môže byť na prekážku zápisu iných ochranných známok zhodných alebo podobných pre tovary rovnakého druhu.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že napadnutá ochranná známka bola predmetom skutočného používania vo vzťahu k tovarom zapísaným v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon

o ochranných známkach“). Po posúdení predložených faktúr spoločne s letákmi z predajní a s predloženou tabuľkou s obratom výrobku Tvaroháčik, ktorá podáva údaj o jeho odbyte v množstve viac ako 600 tis. kusov v období od mája 2013 do konca roka 2014, pričom číslo výrobku v predloženej tabuľke sa zhoduje s číslom výrobku uvádzaným na jednotlivých faktúrach, prvostupňový orgán považoval za preukázané, že majiteľ v relevantnom období používal napadnutú ochrannú známku na konkrétnych tovaroch – tvarohových výrobkoch. Predložené dôkazné materiály podľa prvostupňového orgánu poskytli dostatok údajov o rozsahu používania napadnutej ochrannej známky na území Slovenskej republiky na výrobkoch – tvarohových dezertoch, na základe čoho možno podľa prvostupňového orgánu konštatovať, že napadnutá ochranná známka bola používaná vo vzťahu k zapísaným tovarom „*tvaroh a výrobky z tvarohu v triede 29*“. Pokiaľ ide o formu používania napadnutej ochrannej známky, prvostupňový orgán uviedol, že zmenu farby písma a jeho tieňovanie v používanej forme možno považovať len za určitú prípustnú modifikáciu, ktorá nemení rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky, pretože slovný prvok „TVAROHÁČIK“ je v používanej forme jasne identifikovateľný a ani z hľadiska typu písma nedošlo k žiadnej zmene.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorého vecnom odôvodnení označil napadnuté rozhodnutie za vecne nesprávne. Podľa navrhovateľa prvostupňový orgán nesprávne posúdil a zhodnotil dôkazy predložené majiteľom za účelom preukázania skutočného používania napadnutej ochrannej známky, a teda dospel k nesprávnemu záveru, že majiteľ preukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky v rozhodnom období na tovaroch a vo forme, v akej je napadnutá ochranná známka zapísaná v registri, resp. vo forme nemeniacej jej rozlišovaciu spôsobilosť.

Navrhovateľ sa nestotožnil s konštatovaním prvostupňového orgánu, že dôkazné prostriedky poskytujú dostatok údajov o rozsahu používania napadnutej ochrannej známky na území Slovenskej republiky na výrobkoch – tvarohových dezertoch, na základe čoho bolo konštatované používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k zapísaným tovarom „*tvaroh a výrobky z tvarohu v triede 29*“, ako ani s posúdením formy používania napadnutej ochrannej známky. Ako dôvody nesúhlasu namietateľ uviedol nedostatočné množstvo predložených dokladov preukazujúcich skutočné používanie napadnutej ochrannej známky, skutočnosť, že predložené doklady nepreukazovali používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk, prípadne v podobe líšiacej sa v nepodstatných detailoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť, a tiež uviedol, že doklady o používaní napadnutej ochrannej známky sa týkali výlučne jedného výrobku – tvarohového dezertu.

Čo sa týka množstva dôkazov preukazujúcich skutočné používanie, navrhovateľ uviedol nasledujúce. Poukázal na to, že množstvo dokladov predložených majiteľom nespadá do rozhodného obdobia alebo z nich nie je možné určiť, komu a ako boli distribuované (ak vôbec) – ako príklad uviedol vlastné letáky majiteľa, jeho nedatovanú fotodokumentáciu výrobkov, návrhy obalov výrobkov a prehľad obratu za vybrané obdobie rokov 2013/2014, v ktorom uvedené informácie nemožno považovať za dôveryhodné, pretože nepochádzajú od tretej osoby alebo neustranného orgánu (v prípade tohto dokladu ide o výtlačok majiteľa z roku 2018 bez relevantnej účtovnej uzávierky a iných daňových dokladov alebo väčšieho množstva tomu zodpovedajúcich faktúr za dodanie tovarov na území Slovenskej republiky). V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na rozsudok Súdu prvého stupňa vo veci T-334/01 z 8. júla 2004 „HIPOVITON/HIPPOVIT“, bod 12.

Navrhovateľ konštatoval, že vylúčením uvedených dokladov, za relevantné možno považovať len 8 kusov faktúr, výtlačok z web stránky majiteľa a 5 kusov letákov z roku 2013 (leták COOP Jednota z obdobia od 14. marca 2013 do 30. marca 2013, leták MAKOSÁČIK z obdobia od 31. júla 2013 do 25. augusta 2013, letáky MERKFOOD z obdobia od 5. septembra 2013 do 5. októbra 2013 a z obdobia od 5. októbra 2013 do 5. novembra 2013, veľkoobchodný akciový leták GRM TRADE, s. r. o. z obdobia od 5. augusta 2013 do 31. augusta 2013). Zároveň však uviedol, že väčšina z týchto dokladov neobsahuje napadnutú ochrannú známku.

V súvislosti s faktúrami navrhovateľ uviedol, že tieto preukazujú predaj 492 kusov tvarohových výrobkov „TVAROHÁČIK“ (kód položky 212101) a 396 kusov kakaových výrobkov „TVAROHÁČIK“ (kód položky 212102) v období jún 2013 – apríl 2014, t. j. v období 11 mesiacov.

Pokiaľ ide o hodnotenie preukázania skutočného používania, navrhovateľ poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ (ďalej „SDEÚ“) vo veci C-40/01 z 11. marca 2003, Ansul, z ktorého vyplýva, že ochranná známka je predmetom skutočného používania, pokiaľ sa používa v súlade so svojou základnou funkciou, ktorou je zaručiť identitu pôvodu tovarov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná, v záujme vytvorenia a zachovania odbytu pre tieto tovary alebo

služby, čo vylučuje symbolické používanie ochrannej známky, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannej známky. Podmienka týkajúca sa skutočného používania ochrannej známky teda vyžaduje, aby sa táto navonok a verejne používala. Posúdenie skutočnej povahy používania ochrannej známky musí spočívať na súhrne skutočností a okolností týkajúcich sa určenia jej skutočného obchodného používania, najmä na tom, či jej používanie v príslušnom ekonomickom odvetví možno považovať za dostačujúce na udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu pre tovary alebo služby chránené ochrannou známkou, na povahe týchto tovarov a služieb, povahe trhu, rozsahu a frekvencie používania ochrannej známky.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal aj na rozhodnutie predsedu úradu zn. POZ 2275-93/OZ 178620 II/90-2010 (ďalej aj „rozhodnutie vo veci „MILÁČIK“), vo veci zrušenia ochrannej známky č. 178620 „MILÁČIK“ z dôvodu nepoužívania, v ktorom úrad na základe predložených 8 kusov faktúr vystavených v priebehu 5 mesiacov (348 kusov výrobkov) skutočné používanie predmetnej ochrannej známky nepovažoval za preukázané a predmetnú ochrannú známku zrušil v celom rozsahu. Úrad v rozhodnutí uviedol, že pri hodnotení kvantitatívnych kritérií dokladov nie je možné vychádzať len z absolútnych čísel, pretože ani kvantitatívne významné používanie ochrannej známky nemusí znamenať jej skutočné používanie. V prípade faktúr sú kvantitatívnymi ukazovateľmi predovšetkým dosiahnutý obrat a množstvo realizovaných predajov vyjadrené v kusoch. Uvedené ukazovatele je však nutné hodnotiť s ohľadom na ďalšie relevantné okolnosti prípadu, ako sú napr. povaha tovarov označených ochrannou známkou „MILÁČIK“, situácia na trhu s uvedenými tovarmi, frekvencia predaja týchto tovarov a podobne.

Navrhovateľ v súvislosti s povahou tovarov označených napadnutou ochrannou známkou uviedol, že v danom prípade, podobne ako to bolo aj pri tovaroch označených ochrannou známkou „MILÁČIK“, ide o tovary – tvarohové krémy, ktoré sú bežnou súčasťou stravovania prevažne detí a mládeže, resp. doplnkovou potravinou ľudí rôzneho veku, a teda ide o tovary dennej spotreby, vyznačujúce sa veľkou frekvenciou predaja. Smotanové, resp. tvarohové krémy sa na slovenskom trhu vyskytujú vo veľkých množstvách, ako to vyplynulo aj z prieskumu nezávislej agentúry GfK Slovakia, s. r. o. z mája 2004, podľa ktorého veľkosť trhu mliečnych dezertov v Slovenskej republike v danom období bola 5 813 300 kg (rozhodnutie vo veci „MILÁČIK“, str. 6). Podľa Správy o trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami za apríl 2018, ktorú vydala Pôdohospodárska platobná agentúra a ktorú navrhovateľ predložil spolu s rozkladom, sa množstvá predaných produktov mliečnych výrobkov, vrátane jogurtov a smotán, pohybujú v tisícoch ton, t. j. oproti roku 2004, kedy bol robený prieskum agentúry GfK Slovakia, s. r. o., sa trh s mliečnymi výrobkami nezmenšil, ale skôr zväčšil.

Na základe uvedených skutočností, ako aj s prihliadnutím na rozhodnutie vo veci „MILÁČIK“ navrhovateľ zastal názor, že v preskúvanom prípade, kde majiteľ predložil 8 kusov faktúr za obdobie 11 mesiacov, t. j. ide podľa navrhovateľa ešte o menšiu frekvenciu používania ako v prípade ochrannej známky „MILÁČIK“, celkový obrat a množstvo tovarov predaných pod napadnutou ochrannou známkou, ktoré preukazujú predložené faktúry, nesvedčí v prospech vytvorenia alebo udržania odbytu pre tieto výrobky. Podľa navrhovateľa majiteľom predložené faktúry nemožno považovať za dostatočné na preukázanie skutočného používania napadnutej ochrannej známky na relevantnom trhu s tvarohovými výrobkami.

Podľa názoru navrhovateľa majiteľ nepreukázal ani spojitost medzi doloženými faktúrami a letákmi, nakoľko tieto pochádzajú z iného časového obdobia a v ich prípade ide o preukázanie skutočného používania obrazovej ochrannej známky. Navrhovateľ tiež uviedol, že doloženie iba samotných faktúr nesvedčí o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri. V tejto súvislosti navrhovateľ poznamenal, že majiteľ používal v rozhodnom období slovný prvok „TVAROHÁČIK“ vo viacerých podobách (výtlačok z webovej stránky majiteľa z októbra roku 2013), ktoré sa od napadnutej ochrannej známky viditeľne odlišujú ako fontom a tvarom použitého písma, tak aj farebnosťou a výrazne odlišným sklonom. Dôkazy preukazujúce používanie takýchto označení nemal prvostupňový orgán podľa navrhovateľa zohľadňovať a brať ako dostatočné na preukázanie skutočného používania napadnutej ochrannej známky, pretože takéto úpravy nemožno vnímať iba ako nepatrné, nemeniace rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky.

V súvislosti s používaním napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri, prípadne v podobe líšiacej sa v nepodstatných detailoch nemienciach jej rozlišovaciu spôsobilosť, navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že s ohľadom na tovary, pre ktoré je napadnutá ochranná známka zapísaná v registri, t. j. „*tvaroh a výrobky z tvarohu patriace do triedy 29*“, je slovný prvok „TVAROHÁČIK“ vo vzťahu k nim prvkom s veľmi nízkou rozlišovacou spôsobilosťou, pretože obsahuje opisný prvok „TVAROH“ a typickú slovenskú koncovku „-ÁČIK“. Pri posudzovaní používania napadnutej

ochrannej známky je preto podľa navrhovateľa dôležité zohľadniť aj farebnosť, tvar a vyobrazenie písma. Keďže napadnutá ochranná známka je vyhotovená v zelenej farbe, rozlišovaciu spôsobilosť jej podľa názoru navrhovateľa dodáva práve jej farebnosť, ako aj font použitého písma (veľké tlačené písmená ostrých tvarov). S ohľadom na uvedené je potrebné v predmetnom prípade zobrať do úvahy len také doklady, ktoré preukazujú používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri, pričom v posudzovanom prípade nie je možné zmenu farby písma, ako ani úpravu jeho stvárnenia (tieňovanie, úprava poloblúka) považovať za „prípustnú“ úpravu napadnutej ochrannej známky nemeiacu jej rozlišovaciu spôsobilosť.

Prvostupňový orgán podľa názoru navrhovateľa nesprávne posúdil rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky, ktorú vo väčšej miere odvodil od slovného prvku, a to napriek skutočnosti, že ide o prvok s nízkou rozlišovacou spôsobilosťou, ktorý opisuje zloženie výrobkov. Navrhovateľ poznamenal, že názor o nízkej rozlišovacej spôsobilosti slovného prvku „TVAROHÁČIK“ úrad opakovane uvádza v iných rozhodnutiach TVAROHÁČEK/TVAROHÁČIK.

Navrhovateľ tiež poukázal na rozhodnutie predsedu úradu zn. POZ 6087-2005/OZ 217731 II/82-2015 z 31. augusta 2015 o zrušení ochrannej známky „Automonitor“, v ktorom úrad konštatoval, že originalitu druhovým označeniam dodáva práve farebné vyhotovenie, pričom farby považoval za jeden z hlavných prvkov prispievajúcich k rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky, ktorá bola predmetom posúdenia. Navrhovateľ s prihliadnutím na uvedené rozhodnutie, ako aj rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO zn. R 2041/2013-4 z 24. novembra 2014, „myphotobook“, body 30 a 34, zastal názor, že v preskúmanom prípade práve farba písma významne vplýva na dištinktivitu napadnutej ochrannej známky, pretože slovný prvok napadnutej ochrannej známky „TVAROHÁČIK“ spotrebiteľom jasne opisuje zloženie výrobku (t. j. že ide o výrobok z tvarohu), a preto vo vzťahu k zapísaným tovarom ide o označenie s extrémne nízkou rozlišovacou spôsobilosťou, kde dôležitým prvkom je nielen samotný font písma slovného prvku, ale aj jeho farebné prevedenie.

V súvislosti s letákmi predloženými majiteľom navrhovateľ konštatoval, že z nich nie je možné s určitosťou odvodiť, či sa skutočne s týmito letákmi spotrebiteľ stretol, a ak sa aj stretol, v akom rozsahu a na ktorých miestach (v tejto súvislosti navrhovateľ odkázal na str. 5 rozhodnutia predsedu úradu zn. POZ 717-2002/OZ 203018 II/45-2016 vo veci zrušenia ochrannej známky „Podlahové CENTRUM“). Z predložených letákov teda nie je podľa navrhovateľa možné vyvodiť, akému okruhu spotrebiteľov boli letáky distribuované, resp. ako sa s nimi mal spotrebiteľ oboznámiť, a teda z nich nie je zrejмый rozsah používania napadnutej ochrannej známky. Navrhovateľ zdôraznil, že podstatná časť letákov ani neobsahuje vyobrazenie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je táto zapísaná v registri ochranných známok, t. j. v zelenej farbe (leták MAKOSÁČIK, letáky MERKFOOD).

V súvislosti s letákom COOP JEDNOTA z obdobia od 14. marca 2013 do 30. marca 2013, ako aj výtlačkom z webovej stránky majiteľa z 31. októbra 2013 navrhovateľ uviedol, že tieto obsahujú vyobrazenia výrobkov „TVAROHÁČIK“ v prevedeniach odlišných od napadnutej ochrannej známky, pričom zmenu sklonu písma (chýbajúci poloblúk), úpravy fontu písma, hrúbky písma, ako aj veľkosti písmen (veľké začiatkové písmeno „T“ a následne malé písmená) nemožno vnímať ako „nepodstatné“ úpravy napadnutej ochrannej známky, ktoré by nemenili jej rozlišovaciu spôsobilosť.

K vyobrazeniam etikiet „NiKA TVAROHÁČIK pomarančovo – škoricový“, „NiKA TVAROHÁČIK vanilková príchuť“, „NiKA TVAROHÁČIK kakaový“ predložených majiteľom navrhovateľ uviedol, že tieto predstavujú iba grafické návrhy, ktoré nemožno považovať za relevantné, pretože ide iba o interný materiál majiteľa, ktorý nie je podložený overiteľnými dátami (napr. „TVAROHÁČIK“ v zelenom fonte s mačičkou nebol uvedený ani na jednom z doložených letákov) a existuje tu reálna pochybnosť o tom, či bol takýto obal výrobku vôbec uvedený na trh.

Pokiaľ ide o vyobrazenia etikiet „ovena TVAROHÁČIK“, navrhovateľ konštatoval, že tieto nielenže nenesú označenie „TVAROHÁČIK“ písané zeleným písmom, ale obsahujú aj iné veľmi výrazné prvky, ktoré menia rozlišovaciu spôsobilosť označenia „TVAROHÁČIK“ (písaného oranžovou alebo hnedou farbou), pretože slovný prvok „TVAROHÁČIK“ je na farebných pozadiach ťažšie čitateľný a splyva s pozadím rovnakej farby tmavšieho odtieňa. Navyše pri slovnom prvku „TVAROHÁČIK“ sa nachádza výrazný slovný prvok „ovena“ písaný bielym písmom, čím tento prvok na tmavom pozadí ešte viac vynikne. Pri slovnom prvku „TVAROHÁČIK“ sa tiež nachádza dominantná postavička zvieratka – mačičky, čím je podľa navrhovateľa nesporne výrazne upravená rozlišovacia spôsobilosť samotného slovného prvku, ktorý predstavuje napadnutú ochrannú známku. Predložené etikety podľa navrhovateľa nepreukazujú ani rozsah používania, ani čas, pretože neobsahujú žiaden údaj, ktorý by dokázal hodnoverne preukázať, z akého obdobia pochádzajú, v akom rozsahu a na akom území (a či vôbec) boli uvádzané do obehu. Navrhovateľ poznamenal, že z údajov uvedených na

etiketách vyplýva, že výrobky (pokiaľ sa na nich etikety vyskytovali) mohli byť distribuované aj na území Českej republiky (vychádzajúc z údajov o zložení výrobku v českom jazyku), a preto vôbec nepreukazujú skutočné používanie napadnutej ochrannej známky na území Slovenskej republiky.

Navrhovateľ hodnotenie dokladov zhrnul do konštatovania, že majiteľ nepreukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky počas rozhodného obdobia v podobe, v akej je táto zapísaná v registri, resp. v podobe, ktorá by nemenila jej rozlišovaciu spôsobilosť, pretože s ohľadom na to, že slovný prvok „TVAROHÁČIK“ je prvkom s veľmi nízkou rozlišovacou spôsobilosťou, zmena farebného vyhotovenia napadnutej ochrannej známky je podľa navrhovateľa podstatnou zmenou jej rozlišovacej spôsobilosti.

V poslednej časti podaného rozkladu sa navrhovateľ venoval používaniu napadnutej ochrannej známky v spojitosti s registrovanými tovarmi. Poukázal na to, že kým napadnutá ochranná známka je registrovaná pre tovary „*tvaroh a výrobky z tvarohu v triede 29*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, z dokladov predložených majiteľom (či už relevantných alebo nie) vyplýva používanie označenia „TVAROHÁČIK“ výlučne na jednom type výrobku – tvarohovom dezerte s rôznymi príchuťami (a aj s rôznymi obalmi). S ohľadom na uvedené prvostupňový orgán podľa navrhovateľa nesprávne posúdil aj otázku skutočného používania napadnutej ochrannej známky, keď túto ponechal v platnosti pre tovary „*tvaroh a výrobky z tvarohu patriace do triedy 29*“, pretože ani jeden doklad nepreukazuje, že majiteľ túto používal na iné výrobky ako je „*tvarohový dezert*“. Navrhovateľ zastal názor, že ak by aj doklady predložené majiteľom skutočne svedčili v prospech preukázania používania napadnutej ochrannej známky v podobe nemeniacej jej rozlišovaciu spôsobilosť, majiteľ napadnutej ochrannej známky by preukázal jej používanie iba pre „*tvarohové dezerty*“, a preto by mala byť napadnutá ochranná známka ponechaná v platnosti iba pre tento tovar.

Na základe uvedeného navrhovateľ požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že napadnutá ochranná známka bude zrušená v celom rozsahu.

Majiteľ vo svojom vyjadrení o rozklade, ktoré bolo úradu doručené 20. januára 2020, konštatoval, že sa plne stotožnil s argumentáciou prvostupňového orgánu v napadnutom rozhodnutí.

Nesúhlasil s názormi navrhovateľa uvedenými v odôvodnení rozkladu a uviedol, že z predložených dôkazných materiálov, ktoré spadajú do obdobia piatich rokov pred podaním návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky, je zrejme, že napadnutá ochranná známka bola v relevantnom období skutočne používaná. Poznamenal, že tovar s označením „TVAROHÁČIK“ kontinuálne vyrába a predáva už viac ako desať rokov. Ďalej uviedol, že predložené dôkazné materiály sú len vzorkou existujúcich dokladov, pričom môže v prípade potreby predložiť aj viac dôkazov. V tejto súvislosti odkázal na prehľad obratu za obdobie od 1. mája 2013 do 31. decembra 2014 predložený k vyjadreniu k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky, kde bolo uvedené, že celkový obrat za predaj tvarohového dezertu „TVAROHÁČIK“ v dvoch príchutiach predstavoval v uvedenom období 725 260 kusov. Zdôraznil, že predložené faktúry, ako aj obchodné letáky sú len vzorkou dokladov svedčiacich o skutočnom predaji týchto jeho výrobkov. Zároveň uviedol, že ani množstvo predaných výrobkov s označením „TVAROHÁČIK“ vyplývajúce z predložených faktúr – 888 ks za rok nie je zanedbateľné a preukazuje skutočné používanie napadnutej ochrannej známky.

K spochybneniu vierohodnosti prehľadu obratu za obdobie od 1. mája 2013 do 31. decembra 2014 navrhovateľom z dôvodu, že nepochádza od tretej osoby, majiteľ uviedol, že žiadna tretia osoba nemôže mať celkový prehľad o predaji jeho tovarov. Navyše tento doklad bol doplnený aj ďalšími dôkazmi, ako sú faktúry za predaj tovarov a ponuka tovarov v predajniach prostredníctvom letákov, v dostatočnom, nie len symbolickom množstve. Napriek tomu, že spochybnenie predmetného dôkazu podľa majiteľa je neopodstatnené, k vyjadreniu o rozklade predložil podrobnejší výpis z evidencie obratu z dokladov za obdobie rokov 2012 – 2017 a širšiu vzorku faktúr. Majiteľ doplnil, že v predložených dokladoch tovar „Tvaroháčik s vanilkovou príchuťou“ je označený číslom 212101, „Tvaroháčik kakaový“ číslom 212102 a „Tvaroháčik pomaranč-škoricca“ je označený číslom 212105.

Majiteľ ďalej zastal názor, že navrhovateľ v podanom rozklade poukázal na nesúvisiace, skutkovo odlišné prípady. Porovnanie posudzovanej veci s rozhodnutím vo veci „MILÁČIK“, kde 8 faktúr nebolo dostatočným množstvom na uznanie skutočného používania ochrannej známky, majiteľ označil za irelevantné, pretože úrad nemôže byť viazaný tým, koľko faktúr bolo predložených v inom konkrétnom prípade, ale musí vyhodnotiť všetky predložené dôkazy a v nich uvedené údaje jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach. Čo sa týka faktúr, nie je podstatné, koľko ich je, ale o akých množstvách predaných tovarov svedčia, akému širokému okruhu spotrebiteľov boli vystavené atď. Majiteľ zdôraznil,

že pri predložených dôkazoch (aj faktúrach) vždy ide len o vzorku existujúcich dôkazov, ktoré majú dať obraz o tom, či ide o skutočné používanie ochrannej známky. Majiteľ zastal názor, že celkový obrat za predaj tvarohového dezertu „Tvaroháčik“ v preukázanom množstve viac ako 400 000 kusov každý rok bez pochybností svedčí v prospech vytvorenia a udržania odbytu pre tieto výrobky.

K argumentu navrhovateľa, že len samotné faktúry nesvedčia o používaní napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri, majiteľ uviedol, že okrem faktúr predložil aj letáky, etikety a kópiu jeho webovej stránky, kde bola napadnutá ochranná známka vyobrazená. Všetky dôkazy boli z rovnakého obdobia, t. j. z obdobia rokov 2013 a 2014.

Pokiaľ ide o podobu používaného označenia, majiteľ uviedol, že toto sa menilo len v nepodstatných detailoch, pričom dominantný dištinkatívny prvok „TVAROHÁČIK“ bol kontinuálne používaný. Tvar písma sa zásadne nezmenil, a čo sa týka menšieho oblúka, do ktorého sú písmená usporiadané, toto považoval za zmenu, ktorú spotrebiteľ ani nepostrehne, teda nejde o zmenu rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky. Ďalej majiteľ konštatoval, že podľa súčasnej praxe úradov (slovenského aj európskeho) farba písma už nie je a priori považovaná za dištinkatívny prvok. Na podporu uvedeného poukázal na rozhodnutie úradu zn. POZ 2878-2017/Z-404-2019 z 27. augusta 2019, v ktorom úrad konštatoval, že „v obchodných zvyklostiach je bežné zvýrazňovanie obchodných nápisov pomocou rôznych farieb“, a preto nepovažoval farbu za podstatný rozlišujúci prvok. S ohľadom na uvedené ani zelená farba napadnutej ochrannej známky nemôže byť podľa majiteľa považovaná za takú jej podstatnú súčasť, aby sa jej obmenou podstatne zmenila rozlišovacia spôsobilosť napadnutej ochrannej známky. Majiteľ súhlasil s názorom prvostupňového orgánu, že rozlišovacia spôsobilosť napadnutej ochrannej známky je vo väčšej miere odvodená od slovného prvku, nie od použitej farby písma. Zelená farba písma v napadnutej ochrannej známke nemá sama osebe určujúcu úlohu a nepredstavuje kľúčový faktor vplyvajúci na jej celkový dojem, a tým nemení rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky.

Argument navrhovateľa, že slovný prvok „TVAROHÁČIK“ je prvkom s veľmi nízkou rozlišovacou spôsobilosťou, a preto je dôležité zohľadniť farebnosť písma a jeho tvar, majiteľ označil za argument, ktorý je v rozpore s judikatúrou v identickej veci, konkrétne v rozpore s jemu známym záverom Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadreným v rozsudku sp. zn. 23S/148/2018 z 10. júla 2019, v ktorom súd uviedol, že „slovný prvok TVAROHÁČIK má určitú mieru rozlišovacej spôsobilosti a súd sa nestotožňuje s tvrdením v žalobe, že nemá žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť a samo o sebe nemôže byť pri hodnotení zameniteľnosti označení brané do úvahy. Nemožno poprieť, že názov je odvodený od slova tvaroh, a to pridaním časti „-áčik“, čím však vzniklo nové slovo, ktoré možno považovať za fantazijné, nakoľko sa jedná o personifikáciu neživotného slovného druhu, čo nie je v slovenskej gramatike bežné. Možno súhlasiť so stanoviskom žalovaného, že sa nejedná ani o zdrobneninu od slova tvaroh.“ Na základe uvedeného majiteľ súhlasil s tvrdením prvostupňového orgánu, že zmenu farby písma a jeho tieňovanie možno v prípade napadnutej ochrannej známky považovať len za prípustnú modifikáciu.

Majiteľ na doplnenie uviedol, že prvostupňový orgán konštatoval používanie napadnutej ochrannej známky v relevantnom období aj v zelenej farbe písma, teda v podobe, v akej je napadnutá ochranná známka zapísaná v registri. Preukazujú to veľkoobchodné letáky z decembra 2012 a z obdobia od 25. februára 2013 do 31. marca 2013 a výtlačok z webovej stránky majiteľa z 31. októbra 2013.

Majiteľ k tvrdeniu navrhovateľa, že leták COOP JEDNOTA platný od 14. do 30. marca 2013 obsahoval vyobrazenie výrobku „TVAROHÁČIK“ v odlišnom prevedení, uviedol, že leták obsahoval aj tovar, kde sa nachádza napadnutá ochranná známka písaná veľkými písmenami v zelenej farbe, usporiadanými do mierneho poloblúka.

Podobne k tvrdeniu navrhovateľa, že výtlačok z web stránky majiteľa z 31. októbra 2013 obsahoval vyobrazenie tovaru „TVAROHÁČIK“ v odlišnom vyhotovení, majiteľ uviedol, že v spodnej časti predmetného dokladu sa nachádza napadnutá ochranná známka písaná písmenami v zelenej farbe, usporiadanými do mierneho poloblúka.

Argument navrhovateľa, že na vyobrazeniach etikiet tovarov majiteľa sa okrem slovného prvku „Tvaroháčik“ nachádza aj prvok „ovena“ a ďalšie obrazové prvky, majiteľ považoval za irelevantný, pretože na obale výrobku sa okrem ochrannej známky môžu nachádzať aj iné slovné a obrazové prvky.

Majiteľ konštatoval, že rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky zabezpečuje slovný prvok „TVAROHÁČIK“, pričom alternatívne farby v rovnakom type písma a miernejšom zaoblení nemenia rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky, ktorú si spotrebiteľ spája s rovnakým tovarom rovnakého výrobcu.

Čo sa týka argumentu navrhovateľa, že majiteľ používal napadnutú ochrannú známku len na jednom type výrobku – tvarohovom dezerte s rôznymi príchuťami, a teda prvostupňový orgán mal napadnutú ochrannú známku ponechať v platnosti len pre „*tvarohové dezerty*“, majiteľ uviedol nasledujúce. Úrad môže zo zoznamu tovarov a služieb vymazať len pojem, ktorý je v ňom uvedený a nemôže tovary preformulovať, teda namiesto tovarov „*tvaroh a výrobky z tvarohu v triede 29*“ nemôže zapísať tovar „*tvarohový dezert*“. Naopak, keďže tovar „*tvarohový dezert*“ spadá pod pojem „*tvaroh a výrobky z tvarohu v triede 29*“ (tvarohový dezert je výrobok z tvarohu, a v podstate je to aj ochutený tvaroh), nie je možné a ani opodstatnené, aby úrad zrušil napadnutú ochrannú známku pre zapísané tovary.

S ohľadom na uvedené majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o ochranných známkach účastník konania je povinný navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 54b ods. 1 zákona o ochranných známkach konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Podľa § 54b ods. 3 zákona o ochranných známkach práva a právne vzťahy z ochranných známk zapísaných do registra do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019. Vznik, zmena a zánik práv a právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa predpisov účinných v čase ich vzniku.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach úrad na návrh tretej osoby zruší ochrannú známku, ak na území Slovenskej republiky nebola skutočne používaná v spojení s tovarmi alebo so službami, pre ktoré je zapísaná, počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov; ak majiteľ ochrannej známky nepreukáže opak alebo nemá na jej nepoužívanie oprávnené dôvody, platí, že ochranná známka sa na území Slovenskej republiky nepoužívala počas piatich po sebe idúcich rokov. Úrad ochrannú známku nezruší, ak sa ochranná známka medzi uplynutím tohto päťročného obdobia a podaním návrhu na jej zrušenie začala skutočne používať alebo sa jej používanie obnovilo; na používanie ochrannej známky, ktoré sa začalo alebo obnovilo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie ochrannej známky, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však neprihliada, ak prípravy na toto používanie začali až potom, ako sa majiteľ ochrannej známky dozvedel, že môže byť podaný návrh na jej zrušenie.

Podľa § 37 ods. 6 zákona o ochranných známkach ak úrad v konaní o návrhu na zrušenie ochrannej známky zistí, že nie sú splnené podmienky podľa § 34 ods. 1 až 3, alebo v konaní o návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú zistí, že nie sú splnené podmienky podľa § 35 ods. 1 alebo 3, návrh zamietne.

Podľa § 7c ods. 2 písm. a) zákona o ochranných známkach za používanie ochrannej známky podľa odseku 1 sa považuje aj používanie ochrannej známky v podobe, ktorá sa od podoby, v ktorej bola ochranná známka zapísaná, odlišuje len v prvkoch, ktoré nemenia jej rozlišovaciu spôsobilosť; to platí aj vtedy, ak je ochranná známka v podobe, v akej sa používa, tiež zapísaná ako iná ochranná známka pre toho istého majiteľa [pred 14. januárom 2019 bola obdobná právna úprava obsahom § 9 ods. 3 písm. a) zákona o ochranných známkach].

Napadnutá obrazová ochranná známka č. 201383, majiteľa NiKA, s. r. o., Nová 134, 017 01 Považská Bystrica (pred zmenou sídla: Ľudovíta Stárka 2841, 911 05 Trenčín), s právom prednosti od 31. augusta 2001, bola do registra ochranných známk zapísaná 16. decembra 2002 pre tovary „*mlieko, práškové mlieko, ochutené zahustené mlieko a šľahané mlieko, mliečne výrobky, mliečne dezerty, tvaroh a výrobky z tvarohu, jogurty, jogurtové nápoje, peny, krémy, smotana, smotanové dezerty, syrové pasty, syry, nápoje vyrobené najmä z mlieka alebo mliečnych výrobkov, nátierky obsiahnuté v triede 29*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Na základe rozhodnutia predsedníčky úradu zn. POZ 2601-2001/OZ 201383 II/116-2010 z 9. septembra 2010 o rozklade podanom proti rozhodnutiu úradu zn. POZ 2601-2001/OZ 201383-I/19-2009 z 12. februára 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. septembra 2010, bola napadnutá ochranná známka čiastočne zrušená pre časť tovarov v triede 29, a to s účinnosťou od 28. decembra 2007. Napadnutá ochranná známka zostala v platnosti pre tovary „*tvaroh a výrobky z tvarohu v triede 29*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vyjadrenie napadnutej ochrannej známky:

V zmysle § 1a ods. 3 vyhlášky Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. 567/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení vyhlášky č. 332/2018 Z. z. ochranná známka obsahujúca neobvyklé znaky, štylizáciu alebo rozloženie, grafické prvky alebo farby vrátane ochranných známk tvorených výlučne obrazovými prvkami alebo kombináciou slovných prvkov a obrazových prvkov predstavuje obrazovú ochrannú známku. Vzhľadom na uvedené, napriek tomu, že napadnutá ochranná známka bola pôvodne prihlásená ako kombinovaná ochranná známka, v súlade s citovaným ustanovením sa považuje za obrazovú ochrannú známku.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že navrhovateľ nesúhlasil s prvostupňovým orgánom vykonaným posúdením návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky, t. j. so záverom o jeho zamietnutí. Navrhovateľ prvostupňovému orgánu vytýkal nesprávne posúdenie majiteľom predložených dôkazných materiálov, konkrétne zastal názor, že majiteľom predložené dôkazné materiály nepreukázali dostatočný rozsah používania napadnutej ochrannej známky, ktorý by svedčil v prospech vytvorenia alebo udržania odbytu pre zapísané tovary, a nepreukázali ani používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je táto zapísaná v registri, prípadne v podobe líšiacej sa v nepodstatných prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť. Zároveň konštatoval, že predložené doklady sa týkali výlučne jedného výrobku – tvarohového dezertu, a preto napadnutá ochranná známka, pokiaľ by doklady predložené majiteľom svedčili v prospech jej skutočného používania, mala byť ponechaná v platnosti len pre tovar „*tvarohové dezerty*“.

V súvislosti s uplatneným dôvodom na zrušenie ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že základným predpokladom zachovania existencie ochrannej známky ako predmetu práva je jej používanie vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je zapísaná v registri. Povinnosť skutočne používať ochrannú známku možno jednoznačne vyvodiť zo samotnej funkcie ochrannej známky, ktorou je schopnosť odlišiť tovary a služby jej majiteľa od tovarov a služieb iných osôb. Na to, aby ochranná známka plnila svoj účel, je potrebné, aby spotrebiteľ mal možnosť prísť do kontaktu s tovarmi a službami ňou označovanými v takom rozsahu,

aby si vytvoril väzbu medzi ochrannou známkou a jej majiteľom a na tomto základe odlíšil tovary a služby majiteľa od tovarov a služieb iných subjektov na trhu. Zmyslom ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach je zamedziť hromadeniu takých ochranných známkov v registri, ktoré nie sú skutočne používané – teda neplnia funkciu ochrannej známky, uľahčiť známkovú rešerš a zároveň zabrániť sporom, zdrojom ktorých sú ochranné známky, ktoré nie sú skutočne používané. Zrušením ochrannej známky z dôvodu nepoužívania má dôjsť k odstráneniu nežiaduceho stavu spočívajúceho v tom, že sa poskytuje ochrana takej ochrannej známke, ktorá nie je skutočne používaná.

V prípade dôvodu na zrušenie ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach nesie dôkazné bremeno majiteľ ochrannej známky, ktorá má byť zrušená. V konaní pred úradom musí majiteľ predložiť dôkazné prostriedky, ktoré svedčia o tom, že svoju ochrannú známku v rozhodnom období skutočne používal buď sám, alebo so súhlasom majiteľa bola jeho ochranná známka používaná treťou osobou (§ 7c ods. 3 zákona o ochranných známkach). Pokiaľ ide o formu preukázania používania ochrannej známky, majiteľ musí preukázať jej používanie v spojení s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná a vo forme, v akej je zapísaná v registri, prípadne vo forme líšiacej sa len v nepodstatných detailoch, ktorá nemení jej rozlišovaciu spôsobilosť. Používanie ochrannej známky sa posudzuje v zmysle územného princípu, teda musí byť viazané k územia Slovenskej republiky. Orgán rozhodujúci o rozklade v súvislosti s požiadavkou na skutočné používanie ochrannej známky uvádza, že skutočné používanie nepredstavuje také používanie, ktoré je len symbolické a slúži len na zachovanie práv majiteľa ochrannej známky. Nepoužívanie ochrannej známky možno ospravedlniť preukázaním oprávnených dôvodov.

Orgán rozhodujúci o rozklade zároveň poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ majiteľ predloží dôkazy o skutočnom používaní ochrannej známky, resp. preukáže, že existovali oprávnené dôvody na jej nepoužívanie, je tým popretá hypotéza právnej normy uvedená v ustanovení § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach a ochranná známka nebude zrušená. V opačnom prípade znáša majiteľ procesnú zodpovednosť za to, že úrad nemal možnosť urobiť zistenie svedčiace pre zachovanie jeho ochrannej známky.

Z obsahu spisu vyplynulo, že návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bol podaný 21. decembra 2017. Od registrácie napadnutej ochrannej známky uplynulo v čase podania návrhu viac ako päť rokov. Skutočné používanie napadnutej ochrannej známky je preto potrebné preskúmať v období od 21. decembra 2012 do 20. decembra 2017.

Majiteľ v prílohe svojho vyjadrenia k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky predložil nasledujúce dôkazné materiály:

- veľkoobchodné letáky v počte 5 ks (dôkaz č. 1a),
- fotografie výrobkov – tvarohových dezertov „TVAROHÁČIK“ v počte 7 ks (dôkaz č. 1b),
- výtlačok zo svojej webovej stránky www.nika.sk z 31. októbra 2013 (dôkaz č. 2),
- kópie faktúr (8 ks) z obdobia od 4. júna 2013 do 29. apríla 2014 (dôkaz č. 3 až 10),
- kópie dvoch strán inzertných novín COOP JEDNOTA z obdobia od 14. marca 2013 do 30. marca 2013 (dôkaz č. 11),
- grafické návrhy viečka (5 ks) a obalov tvarohových dezertov „TVAROHÁČIK“ (2 ks) a fotografie viečka a bočného obalu výrobkov „TVAROHÁČIK“ (dôkaz č. 12 a 17),
- reklamné letáky (dôkaz č. 13 až 16),
- prehľad obratu výrobkov „TVAROHÁČIK“ (z dokladov) za obdobie od 1. mája 2013 do 31. decembra 2014 podľa skladovej karty (dôkaz č. 18).

Majiteľ spolu s vyjadrením o rozklade doplnil dôkazné materiály predložené v prvostupňovom konaní o nasledujúce dôkazy:

- kópie faktúr z obdobia rokov 2012 až 2017 (43 ks) spolu s dodacími listami (dôkaz č. 19),
- prehľad obratu výrobkov „TVAROHÁČIK“ (z dokladov) podľa adresy klienta a skladovej karty (označenie výrobkov: tvarohový dezert termizovaný Tvaroháčik vanilková príchuť 80 g – č. 212101, tvarohový dezert termizovaný Tvaroháčik kakaový 80 g – č. 212102, tvarohový dezert termizovaný Tvaroháčik pomaranč, škorica 80 g – č. 212105) za obdobia od 1. januára 2012 do 31. decembra 2012, od 1. januára 2013 do 31. decembra 2013, od 1. januára 2014 do 31. decembra

2014, od 1. januára 2015 do 31. decembra 2015, od 1. januára 2016 do 31. decembra 2016 a od 1. januára 2017 do 31. decembra 2017 (dôkaz č. 20).

Pred samotným posúdením dôkazných materiálov predložených majiteľom orgán rozhodujúci o rozklade na začiatok zdôrazňuje, že na udržanie zápisu ochrannej známky v registri je nevyhnutné, aby táto bola majiteľom skutočne používaná. Pri výklade pojmu „používať“ v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach je potrebné zohľadniť, že zákon v prípade používania na účely udržania zápisu ochrannej známky vyžaduje používanie v určitej kvalite, čo vyjadruje pojem „skutočné používanie“ alebo tiež „riadne používanie“. Hoci pojem skutočné používanie je neurčitým právnym pojmom, teda nie je v zákone o ochranných známkach definovaný, ide o pojem komunitárneho práva a jeho výkladom sa zaoberal SDEÚ. Z judikatúry SDEÚ, v rámci ktorej sa SDEÚ uvedenou problematikou zaoberal (napr. rozsudok vo veci C-40/01 z 11. marca 2003 Ansil BV v. Ajax Brandbeveiliging BV), možno vyvodiť záver, že ochranná známka je skutočne používaná vtedy, ak je používaná v súlade s jej základnou funkciou, vo vzťahu k tovarom alebo službám, pre ktoré je zapísaná a použitie je verejné a v takom rozsahu, ktorý zabezpečí, aby sa s ňou mohli stretnúť spotrebiteľia, ktorým sú predmetné tovary a služby určené. Či možno hodnotiť používanie ochrannej známky ako skutočné, je potrebné posudzovať v každom jednom prípade individuálne so zohľadnením špecifik každého prípadu. Okrem spôsobu a rozsahu používania ochrannej známky sú významným kritériom aj tovary a služby, pre ktoré je zapísaná; iný rozsah používania ochrannej známky sa považuje za dostatočný na udržanie zápisu ochrannej známky zapísanej pre tovary dennej spotreby, a iný pre tovary luxusné. SDEÚ uviedol, že nie je možné abstraktne predpísať, aký kvantitatívny prah by sa mal zvoliť na určenie toho, či používanie bolo alebo nebolo riadne, a teda nemožno uplatňovať žiadne objektívne pravidlo *de minimis* s cieľom stanoviť *a priori* úroveň používania, ktorú treba dosiahnuť, aby sa používanie považovalo za riadne. Je teda nutné preukázať minimálny rozsah používania, avšak čo presne predstavuje tento minimálny rozsah, závisí od okolností každého prípadu. Všeobecným pravidlom je, že keď ochranná známka slúži na obchodné účely, aj jej minimálne použitie má postačovať na stanovenie riadneho používania, a to v závislosti od tovarov a služieb a príslušného trhu. Inými slovami, postačuje, ak z dôkazu o používaní vyplýva, že majiteľ ochrannej známky sa seriózne pokúšal získať alebo udržať obchodné postavenie na príslušnom trhu, a nepoužíval ochrannú známku výhradne s úmyslom zachovať práva vyplývajúce z ochrannej známky (tzv. symbolické používanie). Nakoniec, dôkazy požadované na preukázanie používania musia obsahovať údaje o mieste, čase, rozsahu a charaktere používania ochrannej známky pre príslušné tovary a služby.

Orgán rozhodujúci o rozklade v súvislosti s dôkazmi predloženými za účelom preukázania skutočného používania napadnutej ochrannej známky uvádza nasledujúce.

Dôkaz č. 1a predstavuje 5 veľkoobchodných letákov spoločnosti majiteľa platných od 1. apríla do 31. mája 2009, od 1. do 30. septembra 2010, od 11. do 30. apríla 2011, od 15. novembra 2012 do 31. decembra 2012 a od 25. februára 2013 do 31. marca 2013. Vzhľadom na to, že skutočné používanie napadnutej ochrannej známky je potrebné preskúmať v období piatich rokov predchádzajúcich podaniu návrhu na jej zrušenie (v preskúvanom prípade v období od 21. decembra 2012 do 20. decembra 2017), je zrejmé, že tri veľkoobchodné letáky z časového hľadiska nespádajú do rozhodného obdobia. V letákoch relevantných z časového hľadiska bol v ponuke aj tvarohový dezert v príchutiach kakao, vanilka, pomaranč – škoricca označený napadnutou ochrannou známkou, t. j. slovom „TVAROHÁČIK“ vyhotoveným v zelenej farbe.

Predmetom dôkazu č. 1b je 7 fotografií, na ktorých možno vidieť tvarohové dezerty označené napadnutou ochrannou známkou pripravené v prepravkách na expedíciu do jednotlivých predajní alebo umiestnené v regáloch v predajniach Tempo SUPERMARKET a COOP SUPERMARKET. Jednotlivé fotografie, s výnimkou jednej, na ktorej je viditeľný dátum spotreby výrobku „TVAROHÁČIK“ do 13. augusta 2010, nie sú datované. Keďže ani výrobok označený dátumom spotreby z časového hľadiska nespadá do relevantného obdobia, fotografie z hľadiska preukázovania skutočného používania napadnutej ochrannej známky nemožno považovať za relevantné.

Výtlačok z webovej stránky majiteľa www.nika.sk z 31. októbra 2013 (dôkaz č. 2) zobrazuje ponuku tvarohových dezertov majiteľa, medzi ktorými je aj tvarohový dezert označený napadnutou ochrannou známkou.

Dôkazy č. 3 až 10 predstavujú faktúry v počte 8 ks z obdobia od 4. júna 2013 do 29. apríla 2014 za dodávku mliečnych výrobkov, medzi nimi aj tvarohového dezertu termizovaného „TVAROHÁČIK“ s príchutou vanilka; kakao; pomaranč – škoricca (číslo tovaru 212101, 212102 a 212105) v množstve 984 ks. Faktúry boli vystavené pre rôznych odberateľov zo

Slovenska, napr. ATC-JR, s. r. o., Púchov; COOP Jednota Prievidza spotrebné družstvo; COOP Jednota Trstená spotrebné družstvo; CBA Market, s. r. o., Brezno.

Pokiaľ ide o predložené dve strany inzertných novín COOP JEDNOTA TRENČÍN, SD (Občasník číslo 2/2013, dôkaz č. 11) z obdobia od 14. marca 2013 do 30. marca 2013, z týchto je zrejmé, že v ponuke bol aj výrobok majiteľa – tvarohový dezert označený napadnutou ochrannou známkou.

Dôkazy č. 12 predstavujú grafické návrhy viečka (5 ks) tvarohového dezertu termizovaného v príchutiach vanilka, kakao, pomaranč – škorica, z toho pri dvoch návrhoch viečka je uvedený dátum 4. marec 2013 a grafické návrhy bočných obalov (2 ks) tvarohových dezertov „TVAROHÁČIK“ s príchutami vanilka a kakao, ku ktorým je pripojený štítok výrobcu Obaly Adamec, a. s., Ostrava zo 4. februára 2013 a 2. apríla 2013. Dôkaz č. 17 predstavuje fotokópiu viečka výrobku majiteľa „TVAROHÁČIK“ – tvarohový dezert termizovaný s vanilkovou príchuťou a výrobku „TVAROHÁČIK“ – tvarohový dezert termizovaný s kakaovou príchuťou, ku ktorým majiteľ priložil aj štítok s údajmi, napr. údaj o dátume ich výroby (28. október 2014) a o počte vyrobených kusov – viečko výrobku „TVAROHÁČIK“ s vanilkovou príchuťou bolo vyrobené v počte 2 000 ks a viečko výrobku „TVAROHÁČIK“ s príchuťou kakaovou v počte 1 000 ks. Ďalej v rámci predmetného dôkazu bola predložená aj fotokópia bočného obalu výrobku majiteľa „TVAROHÁČIK“ – tvarohový dezert termizovaný s vanilkovou príchuťou a výrobku „TVAROHÁČIK“ – tvarohový dezert termizovaný s kakaovou príchuťou, pričom k fotokópiám bol rukou dopísaný dátum 29. september 2014.

Obsahom dôkazov č. 13 až 16 sú akciové letáky, konkrétne ide o veľkoobchodný akciový leták mliečnych výrobkov a potravín spoločnosti grm TRADE, s. r. o. platný od 5. augusta do 31. augusta 2013; akciový leták MAKOSÁČIK 8/2013-1, ročník XV platný od 31. júla 2013 do 25. augusta 2013 a dva letáky MERKFOOD (distribútor kvalitných potravín) s ponukami, ktoré platili v období od 5. septembra 2013 do 5. októbra 2013 a od 5. októbra 2013 do 5. novembra 2013. Do akciovej ponuky boli zaradené aj výrobky majiteľa tvarohové dezerty s označením „TVAROHÁČIK“ v príchutiach vanilka, kakao, pomaranč – škorica. Slovný prvok „TVAROHÁČIK“ je na výrobkoch vyhotovený v rovnakom type písma ako napadnutá ochranná známka, pričom písmo je v žltom, oranžovom alebo v hnedom vyhotovení v závislosti od príchute. Jednotlivé písmená nie sú usporiadané do poloblúka.

Dôkaz č. 18 predstavuje prehľad obratu majiteľa za obdobie od 1. mája 2013 do 31. decembra 2014, ktorý sa týkal množstva vyskladneného tovaru – tvarohového dezertu termizovaného „TVAROHÁČIK“ s vanilkovou a kakaovou príchuťou. Výrobok tvarohový dezert termizovaný „Tvaroháčik“ s vanilkovou príchuťou, s označením čísla tovaru 212101, bol v uvedenom období vyskladnený v množstve 385 404 kusov a tvarohový dezert termizovaný „Tvaroháčik“ s kakaovou príchuťou, s označením čísla tovaru 212102, v množstve 339 856 kusov.

Dôkaz č. 19 predstavuje faktúry (43 ks) s príslušnými dodacími listami, pričom do rozhodného obdobia (od 21. decembra 2012 do 20. decembra 2017) spadá 37 ks faktúr za dodávku mliečnych výrobkov, medzi nimi aj tvarohového dezertu termizovaného „Tvaroháčik“ s príchuťou vanilka, kakao, pomaranč – škorica. V 34 faktúrach v súvislosti s uvedenými tovarmi bolo uvedené číslo tovaru 212101, 212102, 212105. Faktúry boli vystavené pre rôznych odberateľov zo Slovenska, napr. ATC – JR, s. r. o., Púchov; LABAŠ, spol. s r. o., Košice; MILK – AGRO, spol. s r. o., Prešov; COOP Tatry, spol. s r. o., Prešov; INMEDIA, spol. s r. o., Zvolen; MAKOS, a. s., Bardejov; TESCO STORES SR, a. s., Bratislava.

Dôkaz č. 20 predstavuje prehľad obratu majiteľa, ktorý sa týkal množstva vyskladneného tovaru – tvarohového dezertu termizovaného „TVAROHÁČIK“ v príchutiach vanilka (číslo tovaru 212101), kakao (číslo tovaru 212102) a pomaranč – škorica (číslo tovaru 212105). Majiteľ prehľad obratu predmetných tovarov predložil na základe čísla tovaru a podľa adresy odberateľov za jednotlivé roky 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 a 2017. V období od 1. januára 2013 do 31. decembra 2017 (relevantné obdobie je od 21. decembra 2012 do 20. decembra 2017) bolo vyexpedovaných 3 035 553 ks tvarohových dezertov termizovaných „TVAROHÁČIK“ s vanilkovou príchuťou (212101), 2 332 078 ks tvarohových dezertov termizovaných „TVAROHÁČIK“ s kakaovou príchuťou (212102) a 7 2131 ks tvarohových dezertov termizovaných „TVAROHÁČIK“ s príchuťou pomaranč – škorica (212105). Podľa výpisu zo skladovej karty majiteľa predmetné tovary boli dodávané rôznym veľkoobchodom, predajniam a podnikateľským subjektom v rámci celého Slovenska, napr. HYPERNOVA Bardejov; HYPERNOVA Bratislava; HYPERNOVA Dunajská Streda; TERNO Nitra; COOP Tatry; CBA Vrakuna; LABAŠ, spol. s r. o.; CBA Slovakia, a. s.; KAUFAND Trenčín; KAUFAND Martin; KAUFAND Čadca; KAUFAND Dubnica; KAUFAND Púchov; COOP VOZ Trnava; TESCO STORE SR; TESCO Beckov; TESCO Petrovany; Myjavská pekáreň; Mliekareň Selce; GRM Trade, s. r. o., atď.

Pokiaľ ide o zhodnotenie dôkazných materiálov predložených majiteľom vo vzájomných súvislostiach, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. Z predložených dôkazov č. 1a), 2, 3 až 10, 11a), 11b), 13 až 16, je podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade zrejme, že majiteľ dodával tvarohový dezert termizovaný „TVAROHÁČIK“ v troch príchutiach do veľkoobchodných a maloobchodných predajní a tieto ho ponúkali a predávali koncovým spotrebiteľom. Z predložených faktúr vyplýva, že uvedené výrobky boli dodávané na trh v rámci celého územia Slovenska, pričom na základe prehľadu obratu výrobkov majiteľa z obdobia od 1. mája 2013 do 31. decembra 2014 (dôkaz č. 18), možno konštatovať, že bolo vyskladnených cca 700 000 ks týchto tovarov – názov tovaru, ako aj číslo tovaru uvedené na faktúrach a skladovej karte sa zhodujú. Vzhľadom na skutočnosť, že majiteľ v konaní o rozklade doplnil dôkazné materiály o ďalšie faktúry a dodacie listy (dôkaz č.19) a prehľad obratu výrobkov podľa skladovej karty (dôkaz č. 20), ktoré svedčia o kontinuálnej dodávke termizovaných tvarohových dezertov „TVAROHÁČIK“ počas celého rozhodného obdobia od konca roku 2012 až do konca roku 2017 na území Slovenskej republiky v množstve (5 439 762 ks), orgán rozhodujúci o rozklade preukázané množstvo považuje za dostatočné na preukázanie skutočnosti, že cieľom majiteľa bolo získanie obchodnej pozície na relevantnom trhu a spotrebiteľia mali možnosť v relevantnom časovom období sa s týmito výrobkami stretnúť. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti poznamenáva, že vyfakturovaný (vyskladnený) objem uvedených výrobkov nemožno považovať za symbolický, minimálny alebo fiktívny, iba s cieľom zachovania ochrany práv z ochrannej známky. Pri posudzovaní rozsahu používania napadnutej ochrannej známky je potrebné mať na pamäti, že pre účely preukázania skutočného používania ochrannej známky sa nehodnotí obchodný úspech majiteľa, jeho postavenie na príslušnom trhu či veľkosť trhového podielu v segmente poskytovaných tovarov a služieb, ale to, či išlo o používanie verejné, t. j. pre skutočných alebo potenciálnych zákazníkov tovarov alebo služieb.

Čo sa týka samotnej povahy tovarov, pre ktoré napadnutá ochranná známka na základe prvostupňového rozhodnutia zostala v platnosti, t. j. pre tovary „*tvaroh a výrobky z tvarohu v triede 29*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné uviesť nasledujúce. Ako vyplýva z predložených dôkazov, majiteľ pod označením „TVAROHÁČIK“ dodával na trh tvarohové dezerty termizované s rôznymi príchutiami (vanilková, kakaová, pomarančovo – škoricová). Tvarohové dezerty predstavujú tovary napadnutej ochrannej známky „*výrobky z tvarohu v triede 29*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, a teda vo vzťahu k týmto možno skutočné používanie napadnutej ochrannej známky považovať za preukázané. Pokiaľ ide o tovar „*tvaroh*“, pre ktorý bola napadnutá ochranná známka tiež zapísaná do registra, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že tvaroh predstavuje mliečny výrobok smotanovej chuti, tuhšej konzistencie a obvykle bielej farby, ktorý vzniká zrážaním mliečnej bielkoviny – kazeínu. Názvom tvaroh sa označujú všetky nezrelé syry pripravované z odstredeného kravského mlieka (<https://sk.wikipedia.org/wiki/Tvaroh>). Tento mliečny výrobok sa potom ďalej využíva v kuchyni na slano, na sladko, na nátierky, na šaláty, do jedál atď. Tvaroh predstavuje odlišnú kategóriu tovarov ako sú tvarohové dezerty, resp. „*výrobky z tvarohu v triede 29*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, pre ktoré majiteľ preukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky. Nie je teda možné súhlasiť s argumentom majiteľa, že tvarohový dezert je vo svojej podstate len tvaroh ako taký. Na základe uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že majiteľ vo vzťahu k tovaru „*tvaroh*“ skutočné používanie napadnutej ochrannej známky nepreukázal.

Ďalším z argumentov navrhovateľa v podanom rozklade bolo tvrdenie, že z dôkazných materiálov nevyplýva používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri, prípadne v podobe líšiacej sa v nepodstatných prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti uvádza, že jednou zo základných podmienok, ktorá musí byť splnená, aby bolo možné konštatovať preukázanie skutočného používania ochrannej známky je, aby ochranná známka bola používaná v takej podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známok. Podľa § 7c ods. 2 písm. a) zákona o ochranných známkach sa za používanie ochrannej známky považuje aj jej používanie v podobe, ktorá sa od podoby, v ktorej bola zapísaná, odlišuje len v prvkoch, ktoré nemenia jej rozlišovaciu spôsobilosť. Ako vyplýva z rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-194/03 z 23. februára 2006, účelom tohto ustanovenia je umožniť majiteľovi ochrannej známky urobiť zmeny v označení, ktoré mu umožnia, aby sa bez toho, aby sa zmenila jeho rozlišovaciu spôsobilosť, lepšie prispôbilo marketingovým a propagačným požiadavkám dotknutých tovarov alebo služieb. V danom prípade sú predmetom posúdenia nasledujúce označenia:

Napadnutá ochranná známka:

TVAROHÁČIK

Používaná forma:

Orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že v predmetných používaných formách sa nachádza vždy slovný prvok „TVAROHÁČIK“ v rovnakom type písma ako v prípade napadnutej ochrannej známky. Na predložených dokladoch je tento slovný prvok používaný jednak v zelenej farbe, pričom písmená sú usporiadané do mierneho poloblúka tak, ako je napadnutá ochranná známka zapísaná v registri, ako aj v iných farbách v závislosti od použitej príchute tvarohového termizovaného dezertu, t. j. v žltej, oranžovej alebo hnedej farbe, pričom v uvedených prípadoch písmená slovného prvku „TVAROHÁČIK“ nie sú usporiadané do poloblúka. Orgán rozhodujúci o rozklade nesúhlasí s názorom navrhovateľa, že rozsah ochrany napadnutej ochrannej známky je daný jej grafickým spracovaním a konštatuje, že aj slovnému prvku „TVAROHÁČIK“ je potrebné priznať určitú rozlišovaciu spôsobilosť, čo napokon potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku vo veci sp. zn. 2Spv/2/2018 z 30. júna 2021. S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade v zhode s názorom prvostupňového orgánu dospel k záveru, že rozdiel vo farebnosti predmetných označení, ako ani skutočnosť, že písmená v niektorých formách používania napadnutej ochrannej známky nie sú usporiadané do mierneho poloblúka, v predmetnom prípade nezmení vnímanie napadnutej ochrannej známky zo strany spotrebiteľa, pretože samotný slovný prvok, ako aj typ písma je zachovaný. Preukázané používanie napadnutej ochrannej známky v uvedenej forme nemá za následok zmenu jej rozlišovacej spôsobilosti a možno konštatovať, že majiteľ preukázal používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej bola zapísaná do registra, resp. v podobe, ktorá sa od podoby, v ktorej bola zapísaná, odlišuje len v prvkoch, ktoré nemenia jej rozlišovaciu spôsobilosť. Rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade nemenia ani ďalšie prvky vyskytujúce sa na obaloch predávaných výrobkov (napr. „ovena“ či vyobrazenie zvieratka) ako to tvrdil navrhovateľ.

V súvislosti s poukazom majiteľa na rozhodnutie predsedu úradu zn. POZ 6087-2005/OZ 217731 II/82-2015 z 31. augusta 2015 „Automonitor“, ako aj na rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO zn. č. R 2041/2013-4 z 24. novembra 2014, „myphotobook“ týkajúce sa formy používania zapísanej ochrannej známky, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že skutkové okolnosti v predmetných prípadoch boli odlišné ako v preskúvanom prípade. V oboch týchto prípadoch bolo preukázané používanie označení v podobe, ktorá vzhľadom na rozlišovaciu spôsobilosť slovných prvkov, ktorými ochranné známky boli tvorené, menila ich rozlišovaciu spôsobilosť.

Čo sa týka rozhodnutia „MILÁČIK“, na ktoré navrhovateľ poukázal v súvislosti s rozsahom preukázania používania napadnutej ochrannej známky (8 kusov faktúr vystavených v priebehu 5 mesiacov nebolo dostatočné na preukázanie skutočného používania ochrannej známky), orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že tento prípad nemožno považovať za analogický preskúvanému prípadu. Je potrebné zdôrazniť, že pri hodnotení preukázania skutočného používania

nie je rozhodujúci len počet predložených faktúr, ale relevantné je aj množstvo výrobkov, ktoré je ich predmetom, ako aj ďalšie predložené doklady, ktoré pri hodnotení vo vzájomných súvislostiach môžu preukázať skutočné používanie ochrannej známky v dostatočnom rozsahu na udržanie jej zápisu.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade na rozdiel od prvostupňového orgánu konštatuje, že v preskúmanom prípade nebolo preukázané skutočné používanie napadnutej ochrannej známky na území Slovenskej republiky v rozhodnom období vo vzťahu k tovaru „*tvaroh*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Majiteľ súčasne nepreukázal ani existenciu oprávnených dôvodov jej nepoužívania vo vzťahu k predmetnému tovaru v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach, a preto je dôvodné napadnutú ochrannú známku v tomto rozsahu zrušiť. Napadnutú ochrannú známku je dôvodné ponechať v platnosti len pre tovary „*výrobky z tvarohu v triede 29*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, pre ktoré majiteľ v preskúmanom prípade preukázal jej skutočné používanie. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti uvádza, že ponechanie zápisu napadnutej ochrannej známky len v rozsahu tovarov „*tvarohový dezert*“ tak, ako to v podanom rozklade navrhol navrhovateľ, nie je v predmetnom prípade dôvodné. Tovary „*výrobky z tvarohu v triede 29*“ netvoria kategóriu tovarov dostatočne širokú na to, aby bolo potrebné rozdeľovať ju do ďalších podkategórií. S ohľadom na skutočnosť, že pri zrušení rozhodnutia a vrátení veci na nové prerokovanie by bol prvostupňový orgán viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu, uznal orgán rozhodujúci o rozklade po posúdení merita veci v intenciách podaného rozkladu s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania existenciu dôvodov na zmenu napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec MBA.
predseda úradu

Doručiť:

BRICHTA & PARTNERS s. r. o., Grösslingová /6-8, 811 09 Bratislava
FAJNOR IP s. r. o., Krasovského /13, 851 01 Bratislava-Petržalka